

Essee seuratanssin didaktiikan opintojaksolle 2004-2005

Kirjoittaja, Jouni Uosukainen, on OAMK:n kilpa- ja seuratanssin suuntautumisvaihtoehtojen opiskelija jonka tanssillisiin saavutuksiin kuuluu mm. Vakiotanssien SM - finaali 2003 sekä Showtanssin MM- hopeamitali 2004.

Lavaseuratanssi ja kilpailuseuratanssi

Niinhän se menee, että laji kehittyy ajan mukana. Kehitykseen vaikuttavat tietysti yhteiskunta ja sen trendit, ja se mikä toimii tai myy paremmin. Ihmisiä ohjaavat erilaiset motiivit. Toiselle on tärkeää saavuttaa parempia tuloksia, ja jollekin toiselle saada enemmän yleisöä katsomaa lajia. Raha on myös erittäin usein kaiken takana. Ihminen toimii viettiensä orjana, enemmän tai vähemmän. Ihminen on mielestäni eläin yhä edelleen. Polveudummehan apinoista. Maapalloa volkin tällä perusteella kutsua apinoiden planeetaksi. Tanssijatkin ovat kuin apinoita.

Me tanssijat heilumme ja liikuskelemme lattialla täysin arvaamattomasti kuin apinat ikään. Erityisesti seuratanssissa, jossa improvisaatio on tärkeässä osassa. tanssilattia on kuin villi viidakko, missä kaikki kukat saavat kukkia, kirjaimellisesti. Viidakossa ei ikinä tiedä mitä pimeässä lymyää. Juuri kun luulet tietäväsi missä olet, juuri silloin oletkin jo hukassa. Viidakossa on kuumaa ja kosteaa, samoin kuin tanssisalissa. Niin tansseissakin, ainakin noin vertauskuvallisesti. Hyönteisiä on kyllä joskus ihan oikeastikin.

Minulle seuratanssin suola on nimenomaan sen ilmaisun monipuolisuus ja vapaus tuottaa uusia ideoita, ja niiden kokeileminen heti käytännössä. Seuratanssissa ei olla heti valittamassa jos tekee asiat omalla tyyllillään. Omape- räisyyttä arvostetaan. Jos olen oikein ymmärtänyt, seuratanssin perinteesiin kuuluu, että tärkeintä on parin keskinäinen kemia, ei niinkään se miltä tanssi näyttää. Seuratanssi ei siis ole kilpailullista. Pääasia on loppujen lopuksi vaan

pitää hauskaa ja tavata ihmisiä. "Mitä jeesustelua!" saattaa joku tanssija parantaa salaa mielessään, säilyttäen kuitenkin pokerinaamansa ja paljastamatta todellisia ajatuksiaan. On kuitenkin tosiasia että ihmisillä on voimakas kilpailuvietti. Niinpä tämänkin lajin rinnalle ovat kuin varkain tulleet lavatanssikilpailut. Samalla tavoin kuin käärme luikerleli paratiisiin. Vaikka kilpaileva seuratanssi onkin luonteeltaan vähemmän tuloshakuista ainakin kilpatanssiin verrattuna, on kielletty hedelmä poimittu maasta. Kannattiko?

Olin viime keväänä tanssinopettajaopintoihin liittyvässä oppimistehtävässä tuomaroimassa seuratanssikisoja Kunkkukisoja Oulussa. King of Dance- kilpailu oli mieltä avartava. Tunnelma oli erittäin lämmin, yleisö oli hyvin mukana ja tanssijat ylittivät itsensä. Viidakon

lait vallitsivat. Kuka pystyi erottumaan tyyliään muista, se palkittiin. Yrittämistä näki jos jonkinlaista. Olin aivan ekstaasissa, tunnelmasta päihtynyt. Jälkeenpäin aloin kuitenkin mieltiä, että kuinka paljon kisoissa näkemäni tanssi muistutti sitä alkuperäistä seuratanssia. Kilpailu sai ihmiset ylittämään itsensä, mutta oliko kyseessä enää seuratanssi vai jokin uusi laji? Kilpailuilmapiiri sai ihmiset muuttamaan tanssiaan myyvämmäksi, energisemmäksi. Katsojaa se kyllä miellytti. Kokemus tuomarina oli varsin rikastuttava. En kuitenkaan voinut olla kuulematta joidenkin kilpailijoiden katkeria kommentteja: "Ai kilpatanssityyliläkö täällä vain pärjää?". Mielestäni on suuri vaara, että ihmiset alkavat muuttaa tyyliään enemmän kilpatanssimaiseksi, parempien sijoitusten loivossa. Kyllähän suurin osa ihmisistä haluaa kuitenkin pärjätä. Keinoista viis.

Mielestäni on jo aiheellista sanoa, että on olemassa kaksi erilaista suuntausta seuratanssissa. Kilpailuseuratanssi ja lavaseuratanssi. Kilpailuseuratanssin etuja lavaseuratanssiin nähden on mielestäni se, että se tuo katsojia lavalle ja sitä myöten myös uusia harrastajia. Kilpailuelementti voi myös houkutelaa lisää nuoria ihmisiä lajin pariin. Onhan kilpailuseuratanssi selkeästi myyvämpää tanssia kuin lavaseuratanssi. Ja on tunnustettava, että kisoissa on aivan mahtava tunnelma. Kilpailusta ei ole vielä tullut niin totista kuin esimerkiksi kilpatanssissa, jossa pahimmassa tapauksessa kilpailuja kierretään rutiininomaisesti, ilman iloa. Perinteisen lavaseuratanssin etuja taas ovat juuri sen terveellisyys noin ainakin mielenterveydelliseltä kannalta katsottuna. Lavalla tanssiminen ei luo stressiä, ja lajin parissa tapaa mielenkiintoisia persoonia. Mutta toisaalta, lavoilla tapahtuva tanssiminen ei välttämättä tavoita ihmisiä yhtä hyvin. Ja onhan se niinkin, että kilpaileminen tuo tavoitteellisuutta harrastamiseen, ja sitä kautta kehittää ihmistä tanssijana.

Asialla on monta puolta. Uskon että seuratanssi tulee tulevaisuudessa jakautumaan yhä selkeämmin kilpailevaksi ja pelkästään puhtaaksi seuratanssiksi. Ehkä onkin hyvä, että on enemmän mahdollisuuksia löytää se oma juttu. Mitä sitten, vaikka laji muuttuu? Uskon kuitenkin myös, että kilpaileminen muuttaa ihmistä, uskon että näin tapahtuu luonnostaan. Erityisesti arvostelulajeissa ihmisistä tulee helposti narstisia oman edun tavoittelijoita,

jotka eivät välttämättä osaa arvostaa muita ihmisiä. Siksi kannattaa muistaa myös seuratanssi, joka ei perustu kilpailulle. Se on arvokas asia, jota ei mielestäni kannata unohtaa. Kehityksen jarruna ei pidä olla, mutta tilannetta pitää tarkkailla. On mielenkiintoista tarkkailla, mihin suuntaan seuratanssi kehittyy tulevaisuudessa.

Askel askeleelta kohti tanssinopettajan ammattia

Kilpatanssin suuntautumisvaihtoehto (160 ov)

Seuratanssin suuntautumisvaihtoehto (160 ov)

- oman pääainetekniikan lisäksi mahdollisuus vaihtoehtoisten ammattiopintojen avulla painottaa opiskelua esim. disco- ja showtanssiin, jenkkitanseihin ym.
- opintoihin sisältyy 35 ov:n pedagogiset opinnot

Yhteishaku 29.3.-15.4.2005

Lisätietoja: (08) 312 6072

www.oamk.fi/kultt

OULUN SEUDUN AMMATTIKORKEAKOULU

Kulttuurialan yksikkö

TAKA-LYÖTYN KATU 4, 90150 OULU
PUH. (08) 312 6077, FAKSI (08) 312 6078
www.oamk.fi